

Sygn. akt XVIII Kp 1287/19

(...)

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2019r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Michał Piotrowski

Protokolant: Marcin Cybulski, Sara Pniewska

Prokurator: Bartosz Biernat

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 września 2019r.

zażalenia pełnomocników świadek M.D.

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Krajowej z dnia 12 lipca 2019 r. sygn. akt (...) o zwolnieniu z tajemnicy związanej z wykonywaniem zawodu oraz z obowiązku utrzymania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone” lub „poufne”

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

zażalenie uwzględnić i uchylić zaskarżone postanowienie

(...)

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie w zakresie w jakim skarżący wywodzą brak podstaw do zwalniania świadek z tajemnic prawnie chronionych.

Są inne źródła dowodowe

Za zasadne zwłaszcza Sąd uznaje zarzuty wywiedzione w punkcie drugim, czwartym i siódmym przedmiotowego zażalenia dotyczące niewykazania realnych okoliczności przez prokuratora świadczących o tym, że zwolnienie świadek z tajemnicy prawnie chronionej jest dobre dla wymiaru sprawiedliwości (zarzut z pkt 2), a także że istnieją inne źródła dowodowe pozwalające na dokonanie ustaleń wskazanych przez prokuratora bez konieczności zwalniania z tajemnic prawnie chronionych świadek M.D. (zarzut z pkt 4) oraz błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, tj. niezasadnej i arbitralnej decyzji prokuratora o zwolnieniu świadka z tajemnic prawnie chronionych, podczas gdy okoliczności niniejszej sprawy oceniane w sposób prawidłowy nakazują uznać, że zwolnienie świadka z tajemnic prawnie chronionych jest nieuzasadnione (zarzut z pkt 4).

Sąd stoi na stanowisku, iż zwolnienie z tajemnicy, w tym zwłaszcza z tajemnicy zawodowej tłumacza ma charakter wyjątkowy, może nastąpić tylko wtedy gdy w konkretnej przedmiotowej sprawie wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości i w drodze wyjątku uzasadnia to naruszenie chronionego ustawowo przez tajemnicę interesu stanowiącego istotę wykonywania zawodu tłumacza.

Przytoczyć w tym miejscu należy pogląd wyrażony w orzecznictwie, iż „możliwość przeprowadzenia dowodu w oparciu o informacje objęte tajemnicą zawodową (...), musi być zawsze poprzedzona wnikliwą analizą tego, czy in concreto interes wymiaru sprawiedliwości, w drodze wyjątku uzasadnia naruszenie chronionego ustawowo przez tę tajemnicę interesu publicznego i prywatnego. Sąd, jako organ stojący na straży praworządności w demokratycznym państwie prawa, bacząc na okoliczność, że tajemnica ta stanowi istotę wykonywanego zawodu (...), musi być w takim wypadku gwarantem zachowania zarówno właściwej formuły procedowania, jak i merytorycznej zasadności wniosku o zwolnienie z jej zachowania, zaś podjęta decyzja procesowa, zmierzająca do wyjątkowego wzruszenia zakazu dowodowego w imię dobra wymiaru sprawiedliwości, musi w swej logice uwzględniać istotę praw i wolności obywatelskich do których odwołuje się ustrojodawca w Konstytucji RP (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 kwietnia 2018r. sygn. II AKz 155/18).

tajemnica jako istota zawodu tłumacza

Zdaniem Sądu w realiach przedmiotowej sprawy w żaden sposób nie zachodzą podstawy do zwolnienia tłumacza M.D. z tajemnic prawnie chronionych, w tym w szczególności z tajemnicy zawodowej, co należy podkreślić stanowiącej istotę wykonywanego przez nią zawodu, albowiem w realiach przedmiotowej sprawy nie wymaga tego interes (dobro) wymiaru sprawiedliwości.

Sąd w żaden sposób nie podziela bowiem argumentacji wskazanej przez prokuratora o konieczności przesłuchania tłumacza M.D. na potrzeby prowadzonego postępowania, jakoby przesłuchanie w/w było niezbędne dla prawidłowego załatwienia sprawy. W ocenie Sądu, jak trafnie wskazano w zażaleniu, istnieją inne źródła dowodowe pozwalające na dokonanie ustaleń wskazanych w treści postanowienia prokuratury bez konieczności zwalniania z tajemnic prawnie chronionych, w tym z tajemnicy zawodowej tłumacza M.D., a tym samym naruszenia chronionego ustawowo przez tajemnicę interesu stanowiącego istotę wykonywanego przez nią zawodu. Jak wynika z akt postępowania prokurator w przedmiotowej sprawie przesłuchał już łącznie aż 87 świadków, zgromadził inny materiał dowodowy w postaci szeregu dokumentów, co analizowane łącznie wraz z okolicznościami

notoryjnymi dotyczącymi przedmiotowej sprawy wskazuje zdaniem Sądu na możliwość dokonania ustaleń w zakresie wnioskowanym przez prokuratora bez konieczności przeprowadzenia dowodu w oparciu o informacje objęte tajemnicami prawnie chronionymi, w tym tajemnicą zawodową tłumacz M.-D.j, tym samym bez konieczności korzystania z trybu przewidzianego w art. 180 § 1 k.p.k.

Zatem in concreto w przedmiotowej sprawie interes (dobro) wymiaru sprawiedliwości, nie uzasadnia naruszenie chronionego ustawowo przez tajemnicę interesu publicznego i prywatnego zawodu tłumacza.

Neg. skutki dla tłumaczy i dyplomacji

Po za tym w ocenie Sądu rozważając podstawy do zwolnienia świadek M.D. z tajemnic prawnie chronionych, w tym zwłaszcza tajemnicy zawodowej, w tym także w kontekście „dobra wymiaru sprawiedliwości” w realiach przedmiotowej sprawy nie sposób także pominąć prawdopodobnych ewentualnych następstw i negatywnych reperkusji zwolnienia w/w tłumacz z tajemnicy zawodowej (zarzut z pkt 3 zażalenia). Sąd podziela obawy wskazane w zażaleniu, że uchylenie tajemnicy zawodowej tłumacza M.D., a następnie jej przesłuchanie w charakterze świadka na okoliczności świadczonych przez nią usług tłumaczeniowych pomiędzy premierem Rzeczypospolitej Polskiej, a premierem państwa trzeciego mogłoby skutkować w przyszłości negatywnymi konsekwencjami dla obrotu międzynarodowego Rzeczypospolitej Polskiej, a także negatywnie oddziaływać na renomę polskich tłumaczy jako grupy zawodowej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Nie sposób bowiem w tym kontekście pominąć stanowiska wyrażonego w związku z przedmiotową sprawą przez Stowarzyszenie

Fundację z 21 grudnia 2018r. (k. 28-29). Prokurator ustosunkowując się do wniesionego zażalenia zdaje się nie wiedzieć tych okoliczności, uznając je za niebyłe i niejako „wirtualne”, jednakże bez wątpliwości z uwagi na specyfikę przedmiotowej sprawy, wręcz precedensowy prawny charakter zaskarżonego postanowienia, stwierdzić należy, że kwestia szeroko rozumianych następstw tegoż postanowienia, w tym także w sferze pozaprawnej istnieje. Dlatego też rozstrzygając w przedmiotowej sprawie należy mieć na uwadze gradację dóbr w postaci „dobra wymiaru sprawiedliwości” (która to klauzula jako wskazano powyżej nota bene nie zachodzi) w tym incydentalnym postępowaniu tocącym się co znamienne w fazie „in rem”, a dobra Rzeczypospolitej Polskiej pojmowanego jako zagwarantowanie funkcjonowania państwa polskiego jako demokratycznego państwa prawnego funkcjonującego według powszechnie przyjętych zasad i zwyczajów obrotu międzynarodowego i dyplomatycznego. Sąd dostrzega w tym zakresie

troskę o stan Państwa i propaństwową postawę wyrażoną w zażaleniu przez skarżących, o czym prokurator niejako zapomniał kierując się wyłącznie postulatem realizacji taktyki prowadzonego śledztwa.

(...)

Mając na względzie powyższe, Sąd postanowił jak w sentencji.